

АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ У ВІЗ ФІЗКУЛЬТУРНОГО ПРОФІЛЮ

Блещунова К.М.

Національний технічний університет

"Харківський політехнічний інститут", м. Харків

Проблема підготовки фахівців для сфери фізичної культури і спорту в аспекті розробки нового державного освітнього стандарту неоднозначна. Минулі роки позначили широкий круг питань, пов'язаних з вдосконаленням змісту фізкультурної освіти. Досі при відборі абітурієнтів одним з пріоритетних критеріїв залишається спортивний розряд в обраному виді спеціалізації. Проте високий результат нерідко досягається за рахунок різносторонньої технічної і фізичної підготовки атлетів. У висококваліфікованих студентів-спортсменів виникають проблеми при опануванні інших видів фізичної активності. У методичному відношенні вони переважно наслідують власний досвід, а не керуються технологіями педагогічного процесу. У результаті одностороння спеціалізована рухова і професійна підготовка дає менше шансів на успіх при працевлаштуванні випускників. Такий стан справ характерний в першу чергу для фахівців вузького профілю - тренерів з виду спорту. У осіб, що мають різносторонню підготовленість з циклу базових видів фізкультурно-спортивної діяльності, адаптація до вимог ринку праці проходить легше і успішніше.

Не менш важливим питанням є вибір спрямованості і змісту освітніх програм бакалавра і магістра. Фахівці повинні мати професійну мобільність, здатність при необхідності оперативно міняти спрямованість педагогічної діяльності. Настав час відходити від вузькоспеціалізованої підготовки та методології дискретності підходу до освоєння конкретних дисциплін. Фундаментальна підготовка в системі фізкультурної освіти може бути забезпечена реалізацією ідей Б.О. Никитюка – засновника Міжнародної академії інтеграційної антропології, який виділив її три основні напрями:

- загальну антропологію – питання антропогенетики і антропоекології;
- валеологічну антропологію – питання соматопсихичної цілісності, конституції і мінливості рівнів здоров'я;
- клінічну антропологію – питання конституції та хвороби у взаємозв'язку з темпами зростання і дозрівання (біохронологічний чинник), і кореляціями соматотипичних особливостей хворих з біологічними підсистемами організму та психотипологією особи.

На думку багатьох фахівців сучасна наука інтеграційна. У сфері фізичної культури і спорту вона використовує комплексні знання про психобіологічний, руховий потенціал людини для вдосконалення його можливостей. Це повинно знайти своє відображення у стандартах освіти, навчальних планах, програмах та підручниках.